

М О Т И В И към Присъда № 2/11.01.2024 година, постановена по НОХД № 719/2023г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП № 374/2023г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **М. Р. И. /M.R.I./, гражданин на Сирийска арабска република**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 12.12.2023 г., около 01:30 ч., в района на ГКПП - Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол, на трасе „Вход товарни автомобили“, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, но с участието на служебния му защитник, назначен от фазата на БП – адв.И. Ч. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попретило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор С. С. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия М. Р. И. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия М. Р. И. за виновен по повдигнатото му обвинение, като смята, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което предлага да му се наложи наказание 5 месеца лишаване от свобода, което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години, както и глоба в размер на 500 лева.

Назначеният в хода на бързото производство служебен защитник на подсъдимия М. Р. И., адв.И. Ч., в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин, въз основа на събраните доказателства. Пледира при индивидуализиране на наказанието спрямо подсъдимия да се вземе предвид чистото му съдебно минало, поради което наказанието на подс. М. Р. И. да бъде определено при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК под предвидения в престъпния състав минимален размер.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимият М. Р. И. /M.R.I./ е роден на ***** г., в гр.Камишли, Сирийска арабска република и е гражданин на тази страна.

Съгласно обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, същият в началото на м.11.2023г., на неустановена дата, е напуснал родината си по произход – Сирийска арабска република поради военните действия и нелегално е влязъл на територията на Република Турция, в гр.Истанбул, с намерение от там да се придвижи до Федерална Република Германия, където да пребивава и работи, като премине през Република България. Тъй като не притежавал надлежно разрешение да влезе в Република България, подсъдимият решил да стори това не по предвидения от закона начин - без съответно разрешение на надлежните органи на властта и не през определените за това места. Във връзка с това си решение подсъдимият М. Р. И. се свързал с неустановено по делото лице – каналджия, който да го преведе през границата между територията на Р Турция и Р България, след което да го преведе и до ФР Германия срещу сумата от 12 000 евро. Каналджията организирал превоза на подсъдимия М. Р. И. от гр.Истанбул до гр.Одрин, а от там до паркинг за товарни автомобили в близост до ГКПП – Лесово. По това време на паркинга преди ГКПП – Хамзабейли преди границата с Р България бил паркиран товарен автомобил марка „Форд“ с турски рег. № 33NB255 и

прикачено ремарке с рег.№ 33ARN997, управляван от турския гражданин Д.К.. Каналджията завел подс.И. до управлявания от Д.К. товарен автомобил и му показал къде точно да се скрие в него. Подсъдимият М. Р. И. се качил на специално пригледеното място под товарния автомобил без да го види водачът.

Около 01:30 ч., на 12.12.2023 г., управлявания от Д.К. товарен автомобил марка „Форд“ с турски рег. № 33NB255 и прикачено ремарке с рег. № 33ARN997, се явил на ГКПП - Лесово, на трасе „Вход леки автомобили и автобуси“. По това време на посочения вход на ГКПП - Лесово служебните си задължения за гранична проверка изпълнявала свидетелката Г. Д. С.. След като проверила документите на водача и товарната композиция и приключила с граничната проверка, св. Г. Д. С. пуснала товарния автомобил към митническата проверка. По време на граничния контрол свидетелката установила оперативна задача, поради което изготвила съответните документи и управлявания от Д.К. товарен автомобил марка „Форд“ с турски рег. № 33NB255 и прикачено ремарке с рег. № 33ARN997 бил изпратен за проверка чрез рентген на митницата. При тази проверка, съвместно със служител на Агенция Митници, се установило, че под ремаркетото, прикачено към товарния автомобил, в предната му част, между две бутилки за въздух, имало поставена дъска, върху която било открито едно лице - подсъдимият М. Р. И..

При разпита си в хода на БП подс.И. се е признал за виновен по повдигнатото му обвинение по чл.279, ал.1 от НК и е дал кратки обяснения за времето и мястото на преминаване на държавната ни граница, вкл. и че не е имал надлежно разрешение да я премине, поради което е ползвал услугите на каналджия, който го е превел през границата от Република Турция до страна от Европа, през Република България, не по установения за това ред. В обясненията на подсъдимия, приобщени към доказателствената съвкупност по делото, чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, същият е заявил, че целта му е била да стигне до ФР Германия.

Тъй като при задържането у подсъдимия не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни. Лицето се идентифицирало с имената: - М. Р. И. /M.R.I./, роден на ***** г., в гр.Камишли, Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република. Тази самоличност подсъдимият е заявил чрез преводач, пред разследващия орган, при привличането и разпита му като обвиняем в хода на БП. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие документ за самоличност на подсъдимия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост, с рег.№ 231213005000559206 от 13.12.2023г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият М. Р. И. не е осъждан.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същия изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, от показанията на свидетелката Г. Д. С. /мл.инспектор на ГКПП-Лесово към РДПП-Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитаната свидетелка Г. Д. С. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индикации за предубеността на свидетеля. Показанията на този свидетел кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетелката С. факти са пряко относими към мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние и начина на откритието на подсъдимия, установен под ремарке с рег. № 33ARN997, прикачено към товарен автомобил марка „Форд“ с турски рег. № 33NB255, управляван от св. Д.К., където в предната му част, между две бутилки за въздух имало поставена дъска.

Писмените доказателства, приложени по БП № 374/2023г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимия, Заповед за задържане на лице от 12.12.2023г., Декларация за правата на задържано лице, Разписка за върнати вещи и пари на задържано лице от 12.12.2023г., Приемо-предавателен протокол от 12.12.2023г., Евродактилоскопна карта/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните **правни изводи:**

От обективна и субективна страна подсъдимият **М. Р. И. /M.R.I./**, роден на ***** г., в гр.Камишли, Сирийска арабска република, **гражданин на Сирийска арабска република**, женен, с начално образование, безработен, **неосъждан**, без документи за самоличност, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 12.12.2023 г., около 01:30 ч., в района на ГКПП - Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол, на трасе „Вход товарни автомобили“, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая **от обективна страна** изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия М. Р. И. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Република Турция в Република България. Същото е осъществено като на 12.12.2023г. подсъдимият е влязъл през границата на страната ни, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си, подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта“, в хипотезата на „влизане“ в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан от полицейски органи в района на ГКПП – Лесово, на трасе „Вход товарни автомобили“ укрит на поставена дъска между две бутилки за въздух в предната част на прикачено към товарен автомобил марка „Форд“ с турски рег. № 33NB255 ремарке с рег. № 33ARN997, управляван от Д.К..

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.II-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че М. Р. И. е предприел пътуването си като е напуснал Р.Турция, където е пребивавал около 20 дни, след като е напуснал на неустановена дата в началото на м.11.2023г. родината си по произход – Сирийска арабска република, поради трудния живот и водените на места военни

действия, с намерение да отпътува от страната ни за ФР Германия, където да се установи и да работи. Същият не е заявявал изрично в дадените от него обяснения пред разследващия орган в хода на БП, че е влязъл в страната ни, за да търси закрила. Предприемайки пътуването си към Република България, подсъдимият е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественноопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи към Ф.Република Германия.

Съдът не намери основания за приложението на чл.279, ал.5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лице, което влезе в страната ни, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е преминал границата без съответно разрешение по причини, свързани с неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания или че е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Не са направени и доказателствени искания в тази насока от подсъдимия чрез неговия служебен защитник в хода на съдебното следствие. Законът изисква да бъде установено наличието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл. 279, ал.5 от НК, че влизането в страната е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България, като основанието за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, следва да е налице по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимия, гражданин на Сирийска арабска република. Съобразявайки се в случая с причините, мотивирали подсъдимия М. Р. И. да напусне доброволно родината си – Сирийска арабска република и да влезе нелегално на територията на страната ни след престой на територията на Р. Турция, като взе предвид и обстановката в държавата по произход /липсата на безогледно насилие, характеризиращо наличие на повсеместен въоръжен конфликт/, съдът в настоящия си състав прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него не попада в приложното поле на този фактически състав.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимия **М. Р. И. /M.R.I./, гражданин на Сирийска арабска република**, за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимия на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните мотиви, принудили подсъдимия да напусне доброволно родината си – Сирийска арабска република, а впоследствие и Р.Турция, където пребивавал за кратък период от време, за да премине на територията на държава-членка на ЕС, каквото се явява Р. България, от където да се придвижи към Ф.Р. Германия, където желаел да се установи и да заживее.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. М. Р. И. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена

опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Взеха се предвид и подбудите, мотивирали подсъдимия да извърши вмененото му престъпление, както и механизма на извършването му, а също и младата му възраст. Посочените смекчаващи обстоятелства биха могли да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при наличие на многобройни и изключителни смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита децата към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, съдът наложи на подсъдимия М. Р. И. наказание лишаване от свобода по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК под предвидения в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК минимум от 3 години лишаване от свобода, а именно: - ПЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и на основание чл.55 ал.2 от НК наложи на подсъдимия кумулативно предвидено в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наред с наказанието лишаване от свобода наказание глоба в размер на 500.00 лева, като за това се съобрази с тежкото материално състояние на подсъдимия, липсата на работа и доходи.

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. М. Р. И. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на М. Р. И. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. М. Р. И. наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 75.00 лева, да останат за сметка на органа, който ги е направил – РД"ГП" – Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/